

„NAŠ GLAS“ izide vsakega prvega, in petnajstega v mesecu. Naročnina za celo leto Din 40.—, za pol leta Din 20.—, za četrt leta Din 10.—. — Za inozemstvo je dodati poštnino. — Oglasi po ceniku. —

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6/I. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Upravništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6. Račun poštne hranilnice v Ljubljani štev. 11.467.

List za državne nameščence in upokoјence

Dr. Fran Ogrin:

Da pride vstajenja dan!

»Življenje ni praznik, je delaven dan...«

Da, da! Brez dela in naporov ni življenja, kaj še prazničnega življenja! In vendar delamo, se trudimo in snujemo v večnem pričakovanju na — izboljšanje svojega položaja, ki naj zajame vse sloje in vso državo.

V nanovo nastalih državah je trdo delo in neprestano snovanje še prav posebno potrebno. V državah, kjer je splošni ustroj v stoletnem obstoju in popravljanju preizkušen, je vse upravno in gospodarsko - socialno delo navzlic današnjim nepravilnostim vse lažje. Ako pa zahtevata že tam današnja zmeda ter gospodarsko - socialna kriza za modrih in preudarnih mož, da morejo varno krmariti državno ladjo mimo stoterih čeri, velja to še veliko bolj za nove državne tvorbe. V teh je vršiti dvojno delo: organizacijsko, obenem pa je treba zmagovati tekoče in tiste posle, ki jih povzročajo današnji krizi in težave na svetu.

Ako presojamo s tega stališča celotno stanje v naši državi, moramo biti toliko objektivni, da priznamo, da bi mogel položaj biti še slabši. Z izenačevanjem zakonodaje, s splošnim urejanjem in upravljanjem države je bilo že izvršeno ogromno delo, ki seveda še ni zaključeno. Pri tem so se sicer v minuli dobi izvršile tudi razne pregreške — kdor dela, tudi greši, — toda vse te napake moramo z dobro voljo, vztrajnim delom in z organizacijsko postopoma popraviti. Delati bo tedaj na to, da bomo sami, brez tujcev izrabljali svoje rudnike in vodne sile; da se olajša prevzem večjih javnih del domačim tvrdkam, da bo v naših podjetjih zaposlen naš tehniški naraščaj, tuji državljani pa le izjemoma; socialna

zaščita delavstva (zavarovanje za starost, onemoglost in smrt, minimalne delavske mezde, ureditev postopka pri stavkah), ki je že napovedana, čaka dokončne izgradnje; enako bo nuditi potrebno pomoč tudi drugim ogroženim slojem: uradniškemu (ureditev prejemkov in vnovično priznanje stalnosti), obrtnišnemu in trgovskemu ter seveda kmetškemu.

Ogromno dela je tedaj še pred nami. K reševanju vseh teh problemov pa niso le pozvani državni krmilarji, marveč splošni interesi kličejo k sodelovanju in žrtvovanju tudi vse javne organizacije, da, vsakega posameznika, ki je voljan in sposoben za delo.

Res, izboljšanje našega gospodarskega in socialnega stanja je deloma odvisno tudi od svetovnega gospodarstva; toda tudi neodvisno od tega se bodo dali ob energičnem in sporazumnem sodelovanju in požrtvovalnosti vseh slojev in pokrajin doseči taki uspehi, da bo nastopilo vidno izboljšanje. Bistveni element pri tem pa bo pogum, brez neplodnega tarnanja in obupavanja, trdna nada na boljšo politično in gospodarsko bodočnost Jugoslavije, ki pride in mora priti.

Tako bomo doživeli svoj praznik, svoj vstajenja dan. Pomlad bo, ljuba mila, kakor zdaj, ko nas izvablja toplo sonce v širno naravo; pomlad bo in poletje, toda nikdar ne — brez jeseni in zime, brez dela, truda in brez borb. Saj brez tega ne bi bilo prave sreče in zadoščenja, kajti delo in zabava, žalost in veselje se morajo menjavati, ker

»Življenje ni praznik, je delaven dan...«

smo bili leta 1929. Sicer ne bi bilo mogoče, da je posamezni funkcionar hkrati enajstkrat predsednik, petkrat podpredsednik in petnajstkrat upravni svetnik raznih podjetij. Tudi pri najbolj optimističnem naziranju je treba priznati, da izpolnjevanje vseh teh funkcij daleč prekaša delovno sposobnost in strokovno znanje poedinca, pa čeprav bi bil genij. Tudi v drugem pogledu so se pričele razvijati razmere nazaj v smeri nekdanjih, ki niso bile vselej vredne posnemanja. Voditelji posameznih industrijskih obratov prejemajo spet pravcete orjaške plače, ki v poedinih primerih učinkujejo zlasti zato tako razdražljivo, ker je z njimi zvezan očiten nepotizem in ker je med obračunom delavskih mezd in izdatkov za vodstvo posameznih tovarn težko razumljivo nesorazmerje.

Ta odkritosrčna govorica je izredno dragocena. Je pa tudi potrebna. Nihče namreč ne sme misliti, da ostajajo delojemalcem prikrite te razmere, ki so se razvile tod in tam. Če tudi ne vedo točnih številok o prejemkih iz tantijem in plač, vendarle čuti, da je ta način brezvestnega bogatenja rop na njihovi delovni sili, na njihovih eksistenčnih pogojih. Občutiti morajo kot kričečo nepravilnost in nezasluzeno ponižanje, če se velika, spet polno zaposlena podjetja branijo, izpolniti obljube, da bodo uvedla spet nekdanje mezde. To se je prav v zadnjih časih večkrat zgodilo. Na eni strani mamutski dohodki, ki niso v nobenem razmerju več z delovnimi uspehi, na drugi strani pritiskanje mezd navzdol in popolna nedostopnost nasproti opravičenim zahtevam delojemalcev: ti pojavi so popolnoma nasprotni duhu stanovske države, ker predstavljajo metode velikega kapitalizma, ki so povzročile že toliko nesreč. Če je bilo pod pritiskom javnega mnenja mogoče

leta 1929 odstraniti vsaj najhujše izzostke na tem polju, bi moglo biti danes to tem lažje. Avtoritativni sestav ima gotovo večjo udarnost kakor tedanja formalna demokracija. Avtoritativna država, ki malemu upokoјencu predpisuje točno do šilinga in groša, kako visok sme biti njegov dohodek, mora znati prodreti s svojo avtoriteto tudi nasproti tistim, ki imajo najvišje dohodke iz gospodarskega življenja. Če bi te naloge ne izvedla, bi se moglo roditi mnenje, da je poslednja, odločilna avtoriteta veličanstvo mošnje.

Iz neke statistike zadnjih dni smo izvedeli, da od 67.524 dunajskih otrok, ki so jim uradno preiskali njihove življenjske razmere, nima 36.872 lastnih postelj, niti lastnih ležišč. Spé s starši v zakonskih posteljah, z brati in sestrami na skupnih ležiščih, skupaj s podnajemniki itd. Je pa tudi mnogo otrok na Dunaju, ki sploh nimajo postelje, ti morajo spati kar na golih tleh, po mizah, po predalih omar in podobno. Če se ne bi bilo število stanovanj zaradi širokopoteznih stavbnih načrtov dunajske občine od leta 1910 do 1934 zvišalo od 482.000 na 613.000 stanovanj, torej za 27%, bi bile te razmere verjetno še slabše. Da bodo postale pa naravnost nepojmljive, da si jih ne bo mogoče sploh več predstavljati, je pa jasno, če se ugotovi zahtevam organizacij hišnih lastnikov, ki zahtevajo še nadaljnje zoženje zaščite najemnikov oz. popolno odpravo zakonskih zaščitnih odredb.

Otroci brez postelje, gospodarski voditelji brez socialnega umevanja, to so pojavi, ki so nemogoči v okviru stanovske države, urejene v smislu blaginje vseh državljanov. Javno mnenje je dolžno, da te pojave zaznamuje, ne iz demagoških razlogov, temveč ker to zahtevajo čut odgovornosti, zavest in temeljna načela krščanske morale.

O večkratnih zasluškkih

Iz dunajskega lista »Oesterreichische Volkspresse« objavljamo v prevodu članek, ki bo zanimal tudi naše bralce, saj so opisane avstrijske razmere v mnogih pogledih močno podobne našim. Članek ima naslov: To pa presega še dvojne zasluškke! — in se glasi:

»Živimo v času, ko se vsaka, tudi najskromnejša službica zdi nezasiščana sreča. Nad 300.000 nezaposlenih so letos konec februarja našli na celotnem avstrijskem ozemlju. To je sicer manj kot v minulih petih letih, pa je navzlic temu mnogo, zelo mnogo. To pomeni, da približno vsak dvajseti državljan te države nima več trdnega eksistenčnega temelja pod nogami, da mora sam (kar je ugodnejši primer) ali pa z družino živeti od podpore, če ga ni že doletela še hujša usoda, da je že izgubil pravico do prejemanja podpore za brezposelne. Tisti, ki so še nekako zaposleni, prejemajo mnogokrat tako skromne prejemke, da napenjajo vse sile, da bi mogli svojo delovno moč prodati na raznih krajih. Dan ima končno 24 ur. Če je človek dovolj telesno in duševno krepak in odporen in če ima srečo, najde morebiti še drugo zaposlitve, ki nekoliko zviša skromni dohodek od glavne zaposlitve. Iz težnje vzdržati neki določeni življenjski standard, obvarovati družino pred najhujšimi omejitvami in kriti stroške za vzgojo otrok, je nastal problem dvojnih zasluškkejev, ki že dolgo časa intenzivno zanima javnost. Na žalost je le preveč razumljivo, da tisti, ki sploh nima nobenega dohodka od dela, zagrenjeno in zavistno gleda na vse srečnike, katerim doteka »denar« kar iz dveh virov. Vlada je skušala temu raz-

položju in še čez isto tudi proračunskim potrebam ugoditi s tem, da je predložila zakon o ustavitvi pokojnin, katerega je zakonodajna zbornica sprejela.

Na ta način se je zajel ozek odsek »dvojnih zasluškkejev«: so to upokoјenci, ki prejemajo druge prejemke iz kake zasebne zaposlitve. Ko so izdelali izvršilne predpise k temu zakonu, so se pokazale popolnoma izredne težave. Pokazalo se je, da bi bilo treba prav za prav vsak posamezni primer individualno obravnavati in da končni učinek ne bo ustrezal predvidenim pričakovanjem glede razbremenitve državnega proračuna. To je bilo treba pričakovati. Zakaj v krogu, katerega je zakon zajel ni bilo — izvzemši nekaj redkih izjem — med upokoјenci takih, da bi zaslužili ime dvojnih zasluškkejev. Čistokrvni dvojni zasluškkeji se ne nahajajo med upokoјeci, tudi med aktivnimi javnimi nameščenci bi jih zaman iskali, prav tako kakor med zasebnimi nastavljenici. Sede nekje čisto drugod!

To je ugotovila dunajska »Reichspost« od 29. februarja v članku, ki je vreden branja. Pisala je:

»V letih 1929 in 1930 je zavladal splošen občutek ogorčenja, ko se je razvedelo, da so posamezni propali bančni ravnatelji bili hkrati upravni svetniki kakega tucata ali pa še več podjetij. Takrat je postalo očitno, da je to kopičenje upravnih mest služilo manj nadzorstvu kakor pa osebnemu obogatitju. Pod pritiskom javnega mnenja so se nato nekaj časa res omejevali in nekoliko skrčili dobičke, zvezane z upravnim svetništvom. Danes smo pa v poglavitnem spet tam, kjer

Učitelj bodi le pionir narodne prosvete

Iz »Učiteljskega tovariša« prenašamo ta zanimivi članek o danes tako aktualnem učiteljskem vprašanju:

»Prosvetni minister g. Dobrivoj Stošovič je dejal v času sprejemanja državnega proračuna v senatu med drugim: »Glede premestitev učiteljstva sem že pred finančnim odborom izjavil, da vlada želi napraviti iz našega učiteljskega kadra pionirje in agente narodne prosvete, nikakor pa ne pionirje in agente posameznih osebnosti in strank!« Toda to ni samo želja vlade in ministra, marveč so to tudi naše najskromnejše želje; a teh svojih želja še do danes nismo mogli uresničiti v prosopeh svojega dela in stanu. Višje sile režejo učitelju-uradniku kruh in kdor reže, govori! Učiteljstvo ni imelo v svojem delu med narodom poleg težav samo velike odgovornosti, temveč je moralo pri tem premagovati tudi najtežje ovire, ki niso bile nastavljene ravno v njegovo čast in ponos.

S šolskim zakonom ima učitelj predpisano delo v šoli; edino zanj pa obstojajo še posebna določila, ki mu nalagajo izvenšolsko delo. Ali učiteljstvo tega ne izpolnjuje? Tisoče in tisoče statistik izkazuje vsako leto njegovo delavnost med narodom in ni ga humanitarnega, ne kulturnega, ne prosvetnega in ne drugega društva, pri katerem učiteljstvo ne bi delovalo. Učitelj mora po zakonu delati med narodom, a dela tudi iz lastnega nagiba za narod, ker se čuti v to poklicanega. Toda lastni nagib ga vodi samo do takega dela, ki se čuti zanj sposobnega in ima do njega veselje.

Zadnja leta ima učiteljstvo velike skrbi pri izbiri dela. Kje naj začne? Kar se danes blagoslavlja, bo jutri pre-

kleto! Radi vestnega dela, ki ga vrši danes, bo jutri preganjan; danes je korigen, jutri je že škodljiv. To dejstvo ne daje učiteljstvu baš vzpodbudnega razpoloženja za delo med narodom.

Od učiteljstva se je zahtevalo tudi delo, od katerega ni imelo nikake koristi, temveč moralno škodo. Izvršitev povelja, danega v naredbi ali pa kruh?! Očitki, da so vsi učitelji delali to iz lastnega nagiba, v razumnih možganih, ki poznajo posledice neizpolnitve takega ukaza, ne morejo biti resni in zato ne na mestu.

Sredi težkega položaja je z veseljem sprejelo učiteljstvo gornjo izjavo ministra prosvete g. Stošoviča in ne bo ostalo brez hvaležnosti, ako bo bese-dam sledilo dejanje. Uresničenje dolgoletne iskrene želje vsega učiteljstva, ki si želi mirnega dela med narodom, kakor ga imajo ostali uradniki, bo samo blagoslov za mladino, narod in državo. Še več! Ono bo garancija resnično nepristranskega dela prav vsakega učitelja, ki se bo zavedal, da radi svojega dela ne bo preganjan.

Za realizacijo izjave g. ministra je pa potrebna ločitev šole od notranje uprave in stalnost učiteljstva. Ločiti šolo od notranje uprave bi pomenilo vrniti narodu šolo zgolj za napredek, zgolj za prosveto. Učiteljstvo bi se vrnilo tja v narodne vrste tudi v najmanjše vasi, kjer je potrebno za širjenje resnične znanosti, kajti prosvetljenost naroda - države je danes najmočnejše orožje v boju s težko gospodarsko krizo in egoističnim nacionalizmom sosednjih držav, ki hrepene po naši sveti zemlji. Tako delo pa zahteva natančno poznavanje krajevskih razmer in dolgotrajno delo; neprestano izmenjavanje prosvetnih delavcev rodi samo

dočo rodbinsko pokojnino, torej na neko terjatev, ki ob času zaznambe sploh niti pravno niti dejansko ne obstoji. Zato je bilo v zadnjem času več takih zahtev zavrnjenih in je tudi finančno ministrstvo izreklo, da se na bodočo rodbinsko pokojnino žene ne more postaviti nobena prepoved niti zaznamba.

Dovoljenje za bivanje v inozemstvu. Žena drž. upokojenka, ki je živela v inozemstvu s svojim možem, kateri je imel dovoljenje za uživanje pokojnine v inozemstvu in tam tudi do smrti živel, mora po močevi smrti zase izposlovati novo dovoljenje za bivanje in uživanje pokojnine izven države. Opozorjamo na to prizadete, da ne bodo zaradi morebitnega nepoznanja predpisov oškodovani.

Somborska organizacija upokojencev. »Udruženje jugoslov. penzionera za dunavsku banovinu« ima 19. aprila svoj redni občni zbor v Somboru, kjer je sedež organizacije. Iz tajniškega poročila je razvidno, da je organizacija imela vsega skupaj konec minulega poslovnega leta že 1884 članov. Lani se je vpisalo 200 novih članov, ki so vsi pristopili popolnoma po svoji volji brez prigovarjanja ali agitacije. Somborska organizacija uporablja vsako priliko, da bi dosegla ustanovitev društva upokojencev v Beogradu, kjer take organizacije še ni. Na zborovanju »Udruženja gradskih penzionera« v Beogradu, ki se je vršilo konec februarja, je somborski zastopnik sprožil vprašanje organiziranja beograjskih državnih upokojencev in so zborovalci navdušeno sklenili, da se store koraki za ustanovitev skupne organizacije državnih in samoupravnih upokojencev v Beogradu.

Za pravočasno izplačilo pokojnin. Ljubljansko Društvo državnih upokojencev za

dravsko banovino je začel aprila brzojavno zaprosilo finančnega ministra, naj odredi, da se bodo pokojnine izplačale še pred velikonočnimi prazniki. Dne 6. aprila je društvo to prošnjo ponovilo in naprosilo brzojavno za pomoč tudi oba slovenska ministra. Zal — brez uspeha.

Zborovanje mariborskih upokojencev. Poročali smo že, da je bil na dan 29. marca sklican redni občni zbor Društva jugoslov. državnih in samoupravnih upokojencev in upokojenk v Mariboru. Na zborovanju je bilo za prih. leto izvoljeno naslednje vodstvo: predsednik dr. Josip Kronvogel, I. podpredsednik Matej Vrtnjak, II. podpredsednik prof. dr. Žmavc, tajnik Ant. Ogoelec, namestnik I. Pušenjak, blagajnik J. Koudelka, namestnik Jože Purkhart. Odborniki: Mihael Bobek, Emica Krambergerjeva, Ivan Kramer, Hinko Lopan, Jakob Razlag, Josip Smerdu, Marko Vogrinec in Ljudevit Žnuderl. — Podrobnejšega poročila o poteku zborovanja še nismo prejeli.

Upokojevska abeceda. V zagrebškem »Penzioneru« beremo sledeči šaljivi sestavek: »Razen latinice in cirilice je še neka druga abeceda, in sicer upokojevska. To je abeceda za nesrečo ali za slabo tolažbo upokojencev: z izplačevanjem pokojnin začnemo ta mesec spredaj, drugi mesec zadaj, tretji mesec pa začno od sredine in gredo naprej in nazaj hkrati. Popolnoma naravno je, da se tisti, katerih se to najmanj tiče, šalijo na račun naše nesreče. — Bilo bi najbolje če bi se pri izplačevanju abeceda ali azbuka uporabljala od začetka proti koncu, tako da bi vsakdo videl, kdaj bo prišel na vrsto in bi se po tem ravnal. Zelo neprijetno je, če v tem mesecu dobiš pokojnino četrtega, v sledečem pa 24. dne. — Istina.«

zavarujejo se pa tudi otroci za doto ali za studijsko rento. Zavarujejo se lahko vsi člani združenih zadrug, in sicer do najvišjega zneska 10.000 Din brez zdravniškega pregleda. Premije so nižje kot navadno pri zavarovalnicah. Čisti dobiček se razdeli med zavarovance.

Stavbne zadruge v Ameriki. V minulem letu so stavbne zadruge v Zedinjenih državah Severne Amerike zelo razvile svojo de-

lavnost. Število novih stavb, sezidanih s pomočjo stanovanjskih zadrug, se je močno zvišalo. V nove stavbe se je lani investiralo nad en milijon dolarjev, to je skoro 50 milijonov Din zadrugnega denarja. Ta povečana stavbna delavnost ameriških stanovanjskih zadrug je dokaz, da se zadruga ideja navzlic hudim gospodarskim razmeram razvija in krepi.

Samopomoč upokojencev

Društvo upokojenega učiteljstva je imelo svoj letni občni zbor v četrtek, 2. aprila pri Novem svetu v Ljubljani. Udeležba je bila zadovoljiva, kajti v teh težkih časih je pač večini članstva, ki je razstreljeno po vsej banovini, težko žrtvovati še tako majhen znesek za pot. Občni zbor je vodil že večletni društveni predsednik gosp. viš. šol. nadzornik v p. Fr. Gabršek, ki je podal krajše poročilo o delovanju društva v minulem letu in se pri tem spominjal tudi med letom umrlih članov, katerih je bilo 23, kar je izredno visoko število. V prejšnjem letu jih je namreč umrlo le šest. Obširnejše poročilo sta podala tajnik in blagajnik. Nova volitev odbora se je izvršila z vsklikom in so bili izvoljeni vsi stari odborniki s predsednikom Fr. Gabrškom na čelu.

Število članstva se suče okrog 360 do 400. Bilo bi ga lahko vsaj še enkrat toliko in še več, če bi se vsi upokojenci(-ke) zave-

dali važnosti društva, ki je na koncu vseh koncev vendar le nekako podporno društvo. Minulo leto je izplačalo par stotakov manj od 50.000 Din. In ta posmrtnina se takoj izplača po smrti člana postavnim dedičem, ker razpolaga z zadostnim fondom, ki presega znesek 40.000 Din. Ker pa po pravilih lahko k društvu pristopi vsak upokojenec(-ka) oz. soproge upokojencev, tedaj naj priglase svoj pristop takoj po upokojitvi, ker čez leto dni je treba doplačati od tedaj vse smrtne primere, kar je že teže. Več ko bo članov, tem višja bo posmrtnina ali zapuščina dedičem. — Po zborovanju so člani razpravljali tudi o tem, naj bi društvo interveniralo glede rednega in točnega izplačevanja pokojnin. Tudi o odpravi kuluka in drugih težkih bremen, ki tlačijo drž. upokojence so zborovalci izrazili svoje mnenje z željo, naj bi se kaj ukrenilo v tem oziru. — Upokojenci, pristopajte k temu prekoristnemu društvu!

Zdravstvo

Če se nam neprestano kolca, je to večinoma nervozno motenje, more pa nastopiti tudi pri skritih žolčnih kamenih. Nekateri zdravniki predpišejo brom. Priporočajo tudi, da slin ne požiramo, temveč, da jo vselej izpljujemo. Dalje naj si vtakne bolnik od časa do časa ustni zatik med podočnike.

Da je čebelni pik dober proti revmatizmu, pravi že stara ljudska izkušnja. Sedaj so razni zavodi pričeli izdelovati čisti čebelni strup, in prihajajo ti preparati na trg večinoma pod imenom apikozan.

Absolutno sigurne narkoze še nima, je dejal Eiselsberg v svojem poslovnem govoru. Zaželen je omotični način, ki je po možnosti nenevaren in preprost in ki je v največji meri prilagoden duševnemu razpoloženju pacienta.

Visok krvni pritisk še nikakor ni znak bolnega srca ali bolnih krvnih cevčic (arterioskleroze). Mogoče je tak pritisk samo posledica razdraženega živčevja, zaradi česar dobi srce močnejši pogon, da požene kri v cevke.

Zrak na morju je v oddaljenosti 500 do 1000 kilometrov od zemlje večinoma brez klic.

Koža vdihava le 117. del one kisikove množine, ki jo v istem času vdihajo pljuča.

Kdor hoče shujšati, se mora ogibati vsake maščobe in mora uživanje kruha in sploh močnatih jedi, sladkorja, krompirja in riža znižati na najmanjšo izmero. Priporočljiva sta pa sadje in zelenjava vseh vrst, kolikor je le moremo užiti. To dvoje nas more popolnoma nasititi in nas ne odebati.

Hrana pri tuberkulozi. Imeti mora mnogo ogljikovih hidratov (kruh, močnate jedi, riž, krompir, sladkor itd.) in tudi maščobe (mleko, sirovo maslo, olje, slanina, sir, ribje olje i. dr.). A tudi na meso moramo polagati veliko važnost; saj pravijo ameriške zavarovalnice, da tisti, ki jedo mnogo mesa, mnogo manj obolijo na tuberkulozi kot oni, ki ga malo jedo ali ki celo vegetarično živijo. Posebno priporočljiva od mesnih jedi so jetra, brižljec (pečica), možgani in vranica. Ljudje, ki trpijo na protino, so menda tuberkulozi manj izpostavljeni. K hrani tuberkuloznih spadata tudi zelenjava in sadje.

Kilogram moke da okoli 3000 kalorij, kilogram sladkorja 4000, kilogram tolišče okoli 8000. (Iz »Zdravja«.)

Zadružne vesti

Mariborska nabavljalna zadruga ima svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 19. aprila. Zborovanje bo v veliki dvorani Narodnega doma v Mariboru.

Železničarska nabavljalna zadruga. Letošnji redni občni zbor Nabavljalne zadruge uslužbencev državnih železnic v Ljubljani bo v nedeljo, dne 19. aprila 1936.

Nova zadružna restavracija v Beogradu. Železničarska nabavljalna zadruga je nedavno odprla svojo zadružno restavracijo v novem domu UJNZB v Beogradu, ki se nahaja v Sarajevski ulici 26. V restavraciji se dobi hrana po jedilnem listu ali na mesečni abonmā. Lokal je udobno opremljen, hrana izvrstna, cene zmerne.

Prva zadružna tovarna sladkorja. Na zborovanju nabavljalne zadruge v Splitu je znani zadružni in organizacijski delavec, prof. Marin Katunarić sporočil zborovalcem, da namerava naša Zveza nabavljalnih zadrug v Beogradu z lastnimi sredstvi ustanoviti tovarno za sladkor. Ta tovarna bi bila prva sladkorna tovarna, katero bi ustanovili v naši državi konzumentje sami.

Življenjsko zavarovanje na zadružni podlagi. Zveza nabavljalnih zadrug drž. uslužbencev v Beogradu je po čl. 59. zak. o nabavljalnih zadrugah drž. uslužbencev ustanovila življenjsko zavarovanje za člane zadrug, ki so združene v Zvezi. Zavarovanje se vrši za primer smrti in za doživetje,

KROJAŠKI ATELJE

Fran Iglič, Ljubljana
Pražakova ulica

Izdela se za dame in gospode po najnovejših krojih. Lastna zaloga modnega blaga. Uradnikom znaten popust ali na obroke.

Kr. dvorni dobavitelj

ANTON VERBIČ, Ljubljana
Delikatese Telefon 2673 Špecerija
Najnižje cene! Sveže blago! Skrbna postrežba!

Tovariši!

Kupujte svoje potrebnosti pri tvrdkah, ki inserirajo v „NAŠEM GLASU“

Priporočamo tvrdko
M. Tičar, Ljubljana
za nakup vseh pisarniških in šolskih potrebščin.

Krasne novosti za zaveso
ravno kar doše
Robert Golji
Ljubljana
Selenburgova ulica 3

HRANILNI IN POSOJILNI KONZORCIJ

Kreditna zadruga državnih uslužbencev v Ljubljani, Gajeva ulica 9 — v lastni hiši
Najstarejša kreditna zadruga v Jugoslaviji, ustanovljena leta 1874.
Poštni čekovni račun št. 10.681. Telefon št. 3413
Posojila do Din 10.000 — vsem javnim nameščencem po 8% proti zaznambi na plačo na prvem mestu in poroštvo.

Učiteljska tiskarna

Ljubljana
Francišškanska ulica
Telefon št. 2312
Račun pošl. hran. 10.761

je najmoderneje urejena in izvršuje vsa tiskarska dela od najpreprostejših do najmodernejših

Tiska šolske, mladinske, leposlovne in znanstvene knjige; ilustrirane knjige v enobarvnem ali večbarvnem tisku; brošure in knjige v vseh nakladah, časopise, revije in mladinske liste. Okusna oprema ilustriranih katalogov, cenikov in reklamnih listov

Lasna tvornica šolskih zvezkov

PORAVNAJTE NAROČNINO!

Zadruga državnih uslužbencev za nabavo potrebščin r. z. z. o. z.

Ljubljana, Vodnikov trg št. 5 / Telefon št. 2421

Širite
zadružno misel
med svojimi
tovariši!

Državni uslužbenci!

Vaša nakupovalnica mora biti edino zadružna prodajalna. V zalogi ima vedno sveže specerijsko blago. Dostava na dom brezplačna. Preskrbuje kurivo, posreduje nakup manufakturnega blaga. Na zalogi ima vsakovrsten porcelan, emajlirano kuhinjsko posodo, rje prosti jedilni pribor itd.